

kelte Egn til Byrde, men bør falde paa hele Landet. I den Henseende staber den nu gældende Svinedifteritislov af 14de December 1887 end ydermere et Fortilsfælde.

Under Nr. 6 stiller det samme Mindretal som ovenfor er nævnt, Forslag om, at Statskassen udreder $\frac{2}{3}$ af de ved Takstation og Nedslagning forarsagede Udgifter, idet det henviser til den i Fjor afgivne Betæntning.

Udvalget gaar i Endringsforslag 7 ud fra, at der i det Tilfælde, som omtales i §. 2, 2det Stykke, nemlig hvor andre Dyr end Husdyr angribes af en ondartet smitsom Sygdom, ogsaa kan blive Tale om Nedslagning og som Følge deraf ogsaa om Erstatning.

Til §. 9.

Da Paragraffen bestemmer, at et Dyr, som er bidt af en gal Hund, kan dræbes, ønsker Udvalget ved Endringsforslag 8 at præcisere, at der i saa Fald maa gives Erstatning for det nedslaaede Dyr efter Lovens almindelige Regler.

Til § 10 B.

Flertallet har ikke ment det fuldt forsvareligt at anføre Tuberkulosen blandt de i Paragraffen nævnte Sygdomme, idet Sygdommen paa sine første Trin skjuler sig for Bøgmændens, ja endog for den mere sagtyndiges Dje; Anmeldelsespligten vil derfor enten komme til at staa som et dødt Bogstav eller blive en utaaelig Byrde. Dernæst vil det være betænkeligt at give de Bestemmelser, som Paragraffen maa indeholde af Hensyn til de andre der nævnte Sygdomme, fuld Anvendelse paa Tuberkulosen, hvorfor man stiller Endringsforslaget Nr. 10.

Det Spørgsmaal i Lovforslaget, som maa betegnes som det egentlig brændende og det, hvorpaa Loven hidtil er strandet, er Tuberkulosens Bekæmpelse. Her har Udvalgets Flertal ment, at der maa gribes til særlige Bestemmelser, optagne i en Paragraf for sig selv, og at Statskassen bidrager til Sygdommens Bekæmpelse.

Spørgsmaalet har en saa stor økonomisk Betydning for vort Landbrug og er sikkert ogsaa af saa megen Vigtighed for hele Folket i sanitær Henseende, at de derom under Nr. 11—14 stillede Endringsforslag maa siges at være begrundede.

Efter den Fremgang, Tuberkulin-Undersøgelserne have haft med Hensyn til Kvægbestanden baade her og i Udlandet, er Mindretallet stont det maa erkende, at Videnskaben endnu ikke kan paavise fuldkommen sikre Resultater, af den Art, at det maa anses i høj Grad ønskeligt, at der under Statens Vedelse og ved Hjælp af Statsmidler begyndes med Undersøgelse af Kvægbestanden, og man har derfor under Nr. 15—18 stillet Forslag herom, ved hvis Uffattelse dog ikke er ubeløstet Anvendelsen af andre videnskabelige Hjælpebidler foruden Tuberkulinen. Forslaget er derhos redigeret saaledes, at det især er Opdrættet, der undersøges, og, for saa vidt Tuberkulose er paavist, affondres fra den øvrige Besætning.

Til §§ 11 og 15.

Til Endringsforslagene 19—22 findes der ikke nogen Anledning til nærmere Begrundelse, lige saa lidt som om 23, som nedfætter Minimumsbøden til 2 Kr.

Til § 16.

Da Udvalget frygter, at Udtrykket „paa lovlig Maade“ kan give Anledning til, at der stilles særlig strenge Fordringer til Beviset for haste Udgifter, foreslaas det strøget under Nr. 24.

For at forebygge, at en Dyr læge paa Grund af Bestemmelsen om, at en halv Dag regnes for 4 Timer, skal kunne udbringe mere end 2 halve Dages Betaling af en hel Dag, foreslaas en halv Dag sat til 6 Timer, ligesom man finder det i Epidemiloven.